

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

20e jaargang nr. L 176

15 juli 1977

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

77/452/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 27 juni 1977 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten 1

77/453/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 27 juni 1977 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger 8

77/454/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 27 juni 1977 houdende instelling van een Raadgevend Comité voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde 11

77/455/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 27 juni 1977 houdende wijziging van Besluit 75/365/EEG tot instelling van een Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid 13

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 27 juni 1977

inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten

(77/452/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 49, 57, 66 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat krachtens het Verdrag ieder verschil in behandeling op grond van nationaliteit inzake vestiging en het verrichten van diensten sedert het einde van de overgangperiode is verboden; dat het aldus verwezenlijkte beginsel met name ook van toepassing is op de afgifte van een vergunning die eventueel vereist is voor de toegang tot de werkzaamheden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger alsmede op de inschrijving of aansluiting bij beroeps- of bedrijfsorganisaties;

Overwegende dat het evenwel dienstig lijkt zekere bepalingen vast te stellen ter vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger;

Overwegende dat de Lid-Staten krachtens het Verdrag verplicht zijn geen enkele vorm van steun te verlenen waardoor de vestigingsvoorwaarden kunnen worden vervalst;

Overwegende dat artikel 57, lid 1, van het Verdrag de vaststelling voorschrijft van richtlijnen inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels;

Overwegende dat het gewenst lijkt dat, tegelijk met de onderlinge erkenning van de diploma's, wordt voorzien in de coördinatie van de voorwaarden voor de opleiding van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger; dat deze coördinatie wordt geregeld in Richtlijn 77/453/EEG ⁽³⁾;

Overwegende dat verscheidene Lid-Staten voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaam-

⁽¹⁾ PB nr. C 65 van 5. 6. 1970, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 108 van 26. 8. 1970, blz. 23.

⁽³⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

heden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger bij de wet het bezit van een diploma ziekenverpleging verplicht stellen; dat in sommige andere Lid-Statens, waar deze voorwaarde niet geldt, het recht tot het voeren van de titel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger desalniettemin wettelijk geregeld is;

Overwegende dat, aangezien een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van de diploma's niet noodzakelijkerwijze de materiële gelijkwaardigheid inhoudt van de opleidingen waarop deze diploma's betrekking hebben, het voeren van de opleidingstitel uitsluitend in de taal van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst dient te worden toegestaan;

Overwegende dat de Lid-Statens, om de toepassing van deze richtlijn door hun nationale administraties te vergemakkelijken, kunnen bepalen dat de begunstigden die aan de daarin gestelde opleidingsvoorwaarden voldoen, te zamen met hun opleidingstitel een certificaat van de bevoegde overheid van het land van oorsprong of herkomst dienen over te leggen waarin wordt verklaard dat deze titels met de in de richtlijn bedoelde titels overeenstemmen;

Overwegende dat op het gebied van goed gedrag en betrouwbaarheid onderscheid dient te worden gemaakt tussen de eisen die kunnen worden gesteld enerzijds voor een eerste toegang tot het beroep en anderzijds voor de uitoefening ervan;

Overwegende dat in geval van het verrichten van diensten het stellen van de eis van inschrijving of aansluiting bij beroeps- of bedrijfsorganisaties, welke verband houdt met het vaste en permanente karakter van zijn werkzaamheden in het ontvangende land, ongetwijfeld wegens het tijdelijke karakter van zijn werkzaamheid een belemmering zou betekenen voor degene die deze diensten verricht; dat deze eis derhalve dient te worden vermeden; dat evenwel in dit geval het tuchtrechtelijke toezicht waartoe deze beroeps- of bedrijfsorganisaties de bevoegdheid hebben moet worden verzekerd; dat hiertoe, onder voorbehoud van toepassing van artikel 62 van het Verdrag, in de mogelijkheid dient te worden voorzien de begunstigde te verplichten de bevoegde autoriteit van de ontvangende Lid-Staat in kennis te stellen van de dienstverrichting;

Overwegende dat ten aanzien van de werkzaamheden in loondienst van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾

geen specifieke bepalingen over goed gedrag en betrouwbaarheid, beroepsdiscipline en het voeren van een titel voor de gereguleerde beroepen bevat; dat de desbetreffende regelingen naar gelang van de Lid-Statens zowel op loontrekkenden als op niet-loontrekkenden worden of kunnen worden toegepast; dat de werkzaamheden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger in alle Lid-Statens afhankelijk zijn gesteld van het bezit van een diploma, certificaat of andere titel van ziekenverpleger; dat deze werkzaamheden zowel door zelfstandigen als door loontrekkenden of ook afwisselend als loontrekkende en als niet-loontrekkende door dezelfde personen gedurende hun loopbaan worden uitgeoefend; dat het, voor een werkelijke bevordering van het vrije verkeer van deze beroepsbeoefenaars binnen de Gemeenschap, derhalve noodzakelijk lijkt het toepassingsgebied van deze richtlijn uit te breiden tot de ziekenverpleger in loondienst,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op de werkzaamheden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger.
2. In de zin van deze richtlijn wordt onder „werkzaamheden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger” verstaan, werkzaamheden welke met de volgende beroepstitels worden uitgeoefend:

in Duitsland:

„Krankenschwester”, „Krankenpfleger”

in België:

verpleegassistente(e)/hospitalier(ère), ziekenhuisverpleger (-verpleegster)/infirmier(ère) hospitalier(ère)

in Denemarken:

„sygeplejerske”

in Frankrijk:

„infirmier(ère)”

in Ierland:

„Registered General Nurse”

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

in Italië:

„infermiera professionale”

in Luxemburg:

„infirmier”

in Nederland:

verpleegkundige

in het Verenigd Koninkrijk:

— *Engeland, Wales en Noord-Ierland:*

„State Registered Nurse”

— *Schotland:*

„Registered General Nurse”.

b) in België:

— brevet verpleegassistent(e)/hospitalier(ère), afgegeven door de overheid of door van staatswege opgerichte of erkende scholen;

— brevet ziekenhuisverpleger (-verpleegster)/infirmier(ère) hospitalier(ère), afgegeven door de overheid of door van staatswege opgerichte of erkende scholen;

— diploma gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)/infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère), afgegeven door de overheid of door van staatswege opgerichte of erkende scholen voor hoger paramedisch onderwijs;

c) in Denemarken:

diploma „sygeplejerske”, afgegeven door een door de „Sundhedsstyrelsen” (dienst voor volksgezondheid) erkende verpleegopleidingsschool;

d) in Frankrijk:

„diplôme d'État d'infirmier(ère)”, afgegeven door het Ministerie van Volksgezondheid;

e) in Ierland:

certificaat „Registered General Nurse”, afgegeven door het „An Bord Altranais” (Nursing Board);

f) in Italië:

„diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale”, afgegeven door van staatswege erkende scholen;

g) in Luxemburg:

— Staatsdiploma „infirmier”,

— Staatsdiploma „infirmier hospitalier gradué”, afgegeven door de minister van Volksgezondheid op advies van de examencommissie;

h) in Nederland:

— diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A,

— diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige),

— diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige),

afgegeven door een van overheidswege benoemde examencommissie;

i) in het Verenigd Koninkrijk:

certificaat inzake toelating tot het algemene gedeelte van het Register, afgegeven in Engeland en

HOOFDSTUK II

DIPLOMA'S, CERTIFICATEN EN ANDERE TITELS VAN VERANTWOORDELIJK ALGEMEEN ZIEKENVERPLEGER

Artikel 2

Elke Lid-Staat erkent de door de overige Lid-Staten aan de onderdanen van Lid-Staten overeenkomstig artikel 1 van Richtlijn 77/453/EEG afgegeven en in artikel 3 vermelde diploma's, certificaten en andere titels door daaraan, met betrekking tot de toegang tot en de uitoefening van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de door hemzelf uitgereikte diploma's, certificaten en andere titels.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde diploma's, certificaten en andere titels zijn:

a) in Duitsland:

— de door de bevoegde instanties afgegeven getuigschriften betreffende de „staatliche Prüfung in der Krankenpflege” (staatsexamen verpleegkunde);

— verklaringen van de bevoegde instanties van de Bondsrepubliek Duitsland waarbij de gelijkwaardigheid van de na 8 mei 1945 door de bevoegde instanties van de Duitse Democratische Republiek uitgereikte opleidingstitels met de bij het eerste streepje genoemde titels wordt bekrachtigd;

Wales door „The General Nursing Council for England and Wales”, in Schotland door „The General Nursing Council for Scotland” en in Noord-Ierland door „The Northern Ireland Council for Nurses and Midwives”.

HOOFDSTUK III

VERWORVEN RECHTEN

Artikel 4

Elke Lid-Staat erkent, ten aanzien van onderdanen van de Lid-Staten welke diploma's, certificaten en andere titels niet beantwoorden aan het geheel der minimumopleidingseisen, bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 77/435/EEG, als genoegzaam bewijs de vóór de inwerkingtreding van genoemde richtlijn door die Lid-Staten afgegeven diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, indien deze vergezeld gaan van een verklaring waarin wordt bevestigd dat deze onderdanen de werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger gedurende ten minste drie jaren tijdens de vijf jaren die aan de afgifte van de verklaring voorafgaan, daadwerkelijk en op wettige wijze hebben verricht.

Deze werkzaamheden moeten de volledige verantwoordelijkheid hebben omvat voor programmering, organisatie en uitvoering van verpleegkundige hulp ten behoeve van de patiënt.

HOOFDSTUK IV

HET VOEREN VAN DE OPLEIDINGSTITEL

Artikel 5

1. Onverminderd artikel 13, draagt de ontvangende Lid-Staat er zorg voor dat de onderdanen van de Lid-Staten die aan de in de artikelen 2 en 4 gestelde voorwaarden voldoen, het recht hebben gebruikt te maken van hun wettige, in de Lid-Staat van oorsprong of herkomst gevoerde opleidingstitel, mits deze niet gelijk is aan de beroepstitel en — eventueel — van de afkorting daarvan, in de taal van deze Lid-Staat. De ontvangende Lid-Staat kan voorschrijven dat deze titel wordt gevolgd door de naam en de plaats van de instelling of de examencommissie die hem heeft verleend.

2. Wanneer de opleidingstitel van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst in de ontvangende Lid-Staat verward kan worden met een titel waarvoor in deze Staat een aanvullende opleiding vereist is die

de begunstigde niet heeft gevolgd, kan de ontvangende Lid-Staat voorschrijven dat de begunstigde zijn opleidingstitel van de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst voert in een door de ontvangende Lid-Staat voorgeschreven passende vorm.

HOOFDSTUK V

MAATREGELEN TER VERGEMAKKELIJING VAN DE DAADWERKELIJKE UITOEFENING VAN HET RECHT VAN VESTIGING EN VRIJ VERRICHTEN VAN DIENSTEN VAN DE VERANTWOORDELIJKE ALGEMENE ZIEKENVERPLEGING

A. Bepalingen die specifiek zijn voor het recht van vestiging

Artikel 6

1. De ontvangende Lid-Staat die van zijn onderdanen voor de eerste toegang tot een van de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden een bewijs inzake goed gedrag of betrouwbaarheid verlangt, aanvaardt voor de onderdanen der overige Lid-Staten als genoegzaam bewijs een door een bevoegde instantie van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst afgegeven verklaring, waaruit blijkt dat aan de in deze Lid-Staat voor de eerste toegang tot de betrokken werkzaamheid gestelde voorwaarden inzake goed gedrag of betrouwbaarheid is voldaan.

2. Indien de Lid-Staat van oorsprong of herkomst voor de eerste toegang tot de betrokken werkzaamheid geen bewijs inzake goed gedrag of betrouwbaarheid verlangt, kan de ontvangende Lid-Staat van de onderdanen van deze Lid-Staat van oorsprong of herkomst een uittreksel uit het strafregister verlangen of, bij gebreke daarvan, een door een bevoegde instantie van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst afgegeven gelijkwaardig document.

3. Indien de ontvangende Lid-Staat kennis heeft van ernstige en nauwkeurige feiten die buiten zijn grondgebied hebben plaatsgevonden en in deze ontvangende Staat van invloed kunnen zijn op de toegang tot de desbetreffende werkzaamheid, kan hij de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst daarvan op de hoogte stellen.

De Lid-Staat van oorsprong of van herkomst gaat de juistheid van deze feiten na voor zover deze feiten in deze Lid-Staat van invloed kunnen zijn op de toegang tot de desbetreffende werkzaamheid. De autoriteiten van deze Staat bepalen zelf de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en brengen de consequenties die zij daaruit trekken ten

aanzien van de door hen afgegeven verklaringen of documenten, ter kennis van de ontvangende Lid-Staat.

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de inhoud van de toegezonden inlichtingen geheim blijft.

Artikel 7

1. Indien in een ontvangende Lid-Staat voor naleving van de voorschriften inzake goed gedrag of betrouwbaarheid, daaronder begrepen tuchtrechtelijke voorschriften ter zake van ernstige fouten bij de beroepsuitoefening of van strafrechtelijke veroordelingen, wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen gelden die betrekking hebben op de uitoefening van een der in artikel 1 bedoelde werkzaamheden, verstrekt de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst aan de ontvangende Lid-Staat de nodige inlichtingen betreffende de ten opzichte van de betrokkene genomen professionele of administratieve maatregelen of sancties, alsmede betreffende de strafrechtelijke sancties die betrekking hebben op de uitoefening van het beroep in de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst.

2. Indien de ontvangende Lid-Staat kennis heeft van ernstige en nauwkeurige feiten die buiten zijn grondgebied hebben plaatsgevonden en in deze ontvangende Staat van invloed kunnen zijn op de toegang tot de desbetreffende werkzaamheid, kan hij de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst daarvan op de hoogte stellen.

De Lid-Staat van oorsprong of van herkomst gaat de juistheid van deze feiten na voor zover deze feiten in deze Lid-Staat van invloed kunnen zijn op de uitoefening van de desbetreffende werkzaamheid. De autoriteiten van deze Staat bepalen zelf de aard en de omvang van het in te stellen onderzoek en brengen de consequenties die zij daaruit trekken ten aanzien van de door hen krachtens lid 1 toegezonden inlichtingen ter kennis van de ontvangende Lid-Staat.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de inhoud van de toegezonden inlichtingen geheim blijft.

Artikel 8

Indien de ontvangende Lid-Staat van de eigen onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van een der in artikel 1 bedoelde werkzaamheden een op de lichamelijke of geestelijke gezondheid betrekking hebbend document eist, acht deze Lid-Staat overlegging van het door de Lid-Staat van oorsprong of herkomst vereiste document voldoende.

Indien de Lid-Staat van oorsprong of herkomst voor de toegang tot of de uitoefening van de betrokken werkzaamheid geen document van deze aard verlangt, aanvaardt de ontvangende Lid-Staat van de onderdanen van de Lid-Staat van oorsprong of herkomst een door een bevoegde autoriteit van laatstgenoemde Staat afgegeven, met de getuigschriften van de ontvangende Lid-Staat overeenstemmende verklaring.

Artikel 9

De in de artikelen 6, 7 en 8 bedoelde documenten mogen bij overlegging niet ouder zijn dan drie maanden.

Artikel 10

1. De procedure aangaande de toelating van de begunstigde tot een van de in artikel 1 omschreven werkzaamheden overeenkomstig de artikelen 6, 7 en 8 moet zo spoedig mogelijk en uiterlijk drie maanden nadat het volledige dossier van de betrokkene is ingediend, worden voltooid, onverminderd de termijn die kan voortvloeien uit een eventueel beroep dat na deze procedure is ingesteld.

2. In de in artikel 6, lid 3, en artikel 7, lid 2, bedoelde gevallen, leidt het verzoek tot nieuwe bestudering tot schorsing van de termijn waarover in lid 1 wordt gesproken.

De geraadpleegde Lid-Staat moet zijn antwoord binnen drie maanden toezenden.

Na ontvangst van dit antwoord of na het verstrijken van deze termijn gaat de ontvangende Lid-Staat voort met de in lid 1 bedoelde procedure.

B. Bepalingen die specifiek zijn voor het verrichten van diensten

Artikel 11

1. Indien een Lid-Staat van zijn onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van een der in artikel 1 omschreven werkzaamheden een vergunning eist of inschrijving of aansluiting bij een beroeps- of bedrijfsorganisatie verlangt, stelt deze Lid-Staat de onderdanen van de Lid-Staten van deze eis vrij in geval van dienstverrichting.

De begunstigde oefent zijn dienstverrichting uit met dezelfde rechten en verplichtingen als de onderdanen van de ontvangende Lid-Staat; voor hem gelden met name de disciplinaire bepalingen van professionele

of administratieve aard die van toepassing zijn in die Lid-Staat.

Treft de ontvangende Lid-Staat ter toepassing van de tweede alinea een maatregel of draagt hij kennis van feiten die indruisen tegen deze bepalingen, dan deelt hij zulks onmiddellijk mede aan de Lid-Staat waar de begunstigde is gevestigd.

2. De ontvangende Lid-Staat kan voorschrijven dat de begunstigde van tevoren aan de bevoegde instanties verklaart dat hij deze diensten verricht, ingeval dit een tijdelijk verblijf op zijn grondgebied meebrengt.

In spoedgevallen kan deze verklaring zo snel mogelijk na de dienstverrichting worden afgelegd.

3. Op grond van de leden 1 en 2 kan de ontvangende Lid-Staat van de begunstigde een of meer documenten eisen met de volgende gegevens:

- de verklaring, bedoeld in lid 2,
- een bewijsstuk waaruit blijkt dat de betrokkene de desbetreffende werkzaamheden in de Lid-Staat waar hij gevestigd is, wettig uitoefent,
- een bewijsstuk dat de betrokkene het of de diploma's certifica(a)t(en) of andere titels(s) bezit die voor het verrichten van de bedoelde diensten is/zijn vereist en wordt/worden genoemd in deze richtlijn.

4. Het/de in lid 3 bedoelde document(en) mag/mogen bij overlegging niet ouder zijn dan twaalf maanden.

5. Indien een Lid-Staat een van zijn onderdanen of een op zijn grondgebied gevestigde onderdaan van een andere Lid-Staat geheel of gedeeltelijk, tijdelijk of definitief, de bevoegdheid ontnemt om een van de in artikel 1 genoemde werkzaamheden uit te oefenen, draagt hij er zorg voor dat het in lid 3, tweede streepje, bedoelde bewijsstuk al naar gelang van het geval tijdelijk of definitief wordt ingetrokken.

Artikel 12

Indien in een ontvangende Lid-Staat de verplichting bestaat bij een publiekrechtelijke instelling van sociale zekerheid te zijn ingeschreven om de rekeningen inzake de ten gunste van sociaal verzekerden verrichte werkzaamheden op een verzekeringsinstelling te kunnen verhalen, stelt deze Lid-Staat in geval van dienstverrichting die de verplaatsing van de begunstigde met zich meebrengt, de onderdanen der Lid-Staten die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd van die eis vrij.

De betrokkene stelt deze instelling evenwel van tevoren, of in spoedgevallen later, in kennis van zijn dienstverrichting.

C. Bepalingen die het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten gemeen hebben

Artikel 13

Wanneer in een ontvangende Lid-Staat voorschriften gelden voor het voeren van de beroepstitel voor een der in artikel 1 bedoelde werkzaamheden, voeren de onderdanen van de andere Lid-Staten die voldoen aan de voorwaarden, gesteld in de artikelen 2 en 4, de beroepstitel die in het ontvangende land met deze voorwaarden inzake opleiding overeenkomt, en maken zij gebruik van de afkorting van deze titel.

Artikel 14

Indien een ontvangende Lid-Staat verlangt dat zijn onderdanen voor de toegang tot of de uitoefening van een der in artikel 1 bedoelde werkzaamheden een eed of belofte afleggen en de formules van deze eed of belofte niet door de onderdanen van de overige Lid-Staten kan worden gebruikt, ziet deze Lid-Staat erop toe, dat aan de begunstigten een passende en gelijkwaardige formule wordt voorgelegd.

Artikel 15

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen ten einde de begunstigten in staat te stellen geïnformeerd te worden omtrent de wetgeving inzake gezondheidszorg en op sociaal gebied, alsmede, eventueel omtrent de beroepsethiek in de ontvangende Lid-Staat.

Te dien einde kunnen zij informatiediensten oprichten waar de begunstigten de noodzakelijke gegevens kunnen inwinnen. In geval van vestiging kunnen de ontvangende Lid-Staten de begunstigten verplichten met deze diensten contact op te nemen.

2. De Lid-Staten kunnen de in lid 1 bedoelde diensten oprichten bij de bevoegde autoriteiten en instanties die zij binnen de in artikel 19, lid 1, bepaalde termijn aanwijzen.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat in voorkomend geval de begunstigten in hun belang en in dat van hun patiënten de talenkennis verwerven die noodzakelijk is voor de uitoefening van hun beroeps-werkzaamheden in de ontvangende Lid-Staat.

HOOFDSTUK VI

Artikel 19

SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

De ontvangende Lid-Staat kan, in geval van gegronde twijfel, van de bevoegde autoriteiten van een andere Lid-Staat een bevestiging verlangen van de echtheid van de in die Lid-Staat afgegeven, in de hoofdstukken II en III bedoelde diploma's, certificaten en andere titels, alsmede de bevestiging van het feit dat de begunstigde heeft voldaan aan alle opleidingsvoorwaarden die zijn opgenomen in Richtlijn 77/453/EEG.

Artikel 17

De Lid-Staten wijzen binnen de in artikel 19, lid 1, gestelde termijn de autoriteiten en instanties aan die gemachtigd zijn tot afgifte en in ontvangst nemen van de diploma's, certificaten en andere titels alsmede de documenten en informatie die in deze richtlijn worden genoemd en stellen de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 18

Deze richtlijn is eveneens van toepassing op de onderdanen van de Lid-Staten die, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1612/68 een van de in artikel 1 bedoelde werkzaamheden in loondienst (zullen) uitoefenen.

1. De Lid-Staten treffen binnen twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen aan de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, mede.

Artikel 20

Wanneer zich, bij de toepassing van deze richtlijn, op bepaalde terreinen ernstige moeilijkheden mochten voordoen voor een Lid-Staat, onderzoekt de Commissie deze moeilijkheden samen met die Staat en wint zij het advies in van het Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid, opgericht bij Besluit 75/365/EEG ⁽¹⁾, gewijzigd bij Besluit 77/455/EEG ⁽²⁾.

In voorkomend geval legt de Commissie passende voorstellen aan de Raad voor.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 27 juni 1977.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. SILKIN

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 19.

⁽²⁾ Zie blz. 13 van dit Publikatieblad.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 27 juni 1977

inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger

(77/453/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 49, 57, 66 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de vergelijkbaarheid van de opleidingen in de Lid-Staten het mogelijk maakt ter verwezenlijking van de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, zoals deze in Richtlijn 77/452/EEG ⁽³⁾ wordt voorgeschreven, de coördinatie op dit gebied te beperken tot de eis van inachtneming van minimumnormen, terwijl de Lid-Staten voor het overige worden vrijgelaten in het organiseren van hun onderwijs;

Overwegende dat de door deze richtlijn beoogde coördinatie een verdere coördinatie evenwel niet uitsluit;

Overwegende dat de bij deze richtlijn beoogde coördinatie betrekking heeft op de beroepsopleiding van verantwoordelijke algemene ziekenverplegers; dat in de meeste Lid-Staten momenteel geen onderscheid bestaat tussen de opleiding van ziekenverplegers in loondienst en die van zelfstandige ziekenverplegers; dat het, voor een werkelijke bevordering van het vrije verkeer van deze beroepsbeoefenaars in de Gemeenschap derhalve noodzakelijk is het toepassingsgebied van deze richtlijn uit te breiden tot ziekenverplegers in loondienst,

Artikel 1

1. De Lid-Staten stellen de afgifte van diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, als bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 77/452/EEG, afhankelijk van het slagen voor een examen dat waarborgt dat de betrokkene in de loop van zijn opleiding:

- a) voldoende kennis heeft verworven van de wetenschappen waarop de algemene ziekenverpleging is gebaseerd, met inbegrip van voldoende kennis van het organisme, de fysiologie en het gedrag van de gezonde en van de zieke mens, alsmede van het verband tussen de gezondheidstoestand en de stoffelijke en sociale omgeving van de mens;
- b) voldoende kennis heeft verworven van de aard en de ethiek van het beroep en van de algemene beginselen betreffende gezondheid en verpleging;
- c) voldoende klinische ervaring heeft opgedaan; deze ervaring, bij de keuze waarvan de vormende waarde voorop dient te worden gesteld, moet worden opgedaan onder toezicht van geschoold verpleegkundig personeel en op plaatsen waar de numerieke omvang van het geschoolde personeel en de uitrusting geschikt zijn voor de verpleging van zieken;
- d) de kundigheid heeft verworven om deel te nemen aan de opleiding van het op het gebied van de gezondheidszorg werkzame personeel, en ervaring heeft opgedaan op het stuk van samenwerking met dit personeel;
- e) ervaring heeft opgedaan op het stuk van samenwerking met andere personen die op het gebied van de gezondheidszorg werkzaam zijn.

2. De in lid 1 bedoelde opleiding omvat ten minste:

- a) een algemene schoolopleiding van 10 jaar, bekroond door een diploma, certificaat of andere titel, afgegeven door de bevoegde autoriteiten of instanties van een Lid-Staat, of een certificaat ten bewijze dat men geslaagd is voor een gelijkwaardig toelatingsexamen voor de verplegerscholen;

⁽¹⁾ PB nr. C 65 van 5. 6. 1970, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 108 van 26. 8. 1970, blz. 23.

⁽³⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

b) een specifieke full-time beroepsopleiding die betrekking moet hebben op de stof van het in de bijlage van deze richtlijn vermelde studieprogramma en die drie studiejaar dan wel 4 600 uur theoretisch en praktisch onderwijs omvat.

3. De Lid-Staten zien erop toe dat de met de verplegersopleiding belaste instelling verantwoordelijk is voor de coördinatie tussen theorie en praktijk gedurende het gehele studieprogramma.

Het theoretische en technische onderwijs, bedoeld in deel A van de bijlage, moet in evenwicht worden gebracht en worden gecoördineerd met het klinische onderwijs, bedoeld in deel B van dezelfde bijlage, zodat de in lid 1 aangegeven kennis en ervaring op voldoende wijze kan worden verworven en opgedaan.

Voor het klinische onderwijs moeten stages onder leiding worden gevolgd in ziekenhuisafdelingen of bij andere instellingen voor gezondheidszorg, zoals centra voor wijkverpleging, welke door de bevoegde autoriteiten of instanties worden erkend. Tijdens deze opleiding nemen de leerling-verplegers deel aan de werkzaamheden van de betrokken diensten voor zover deze werkzaamheden bijdragen tot hun opleiding. Zij worden vertrouwd gemaakt met de verantwoordelijkheden die aan de verpleegkundige hulp verbonden zijn.

4. Uiterlijk vijf jaar na kennisgeving van deze richtlijn besluit de Raad, aan de hand van een onderzoek van de situatie, op voorstel van de Commissie, of de bepalingen van lid 3 betreffende de evenwichtige verdeling tussen enerzijds het theoretische en technische onderwijs en anderzijds het klinische onderwijs van ziekenverpleger, moeten worden gehandhaafd of gewijzigd.

5. De Lid-Staten kunnen gedeeltelijke vrijstelling verlenen aan personen die een deel van de in lid 2, sub b), bedoelde opleiding hebben gevolgd in het kader van andere opleidingen van ten minste gelijkwaardig niveau.

Artikel 2

Niettegenstaande het bepaalde in artikel 1 kunnen de Lid-Staten een part-time opleiding toestaan op voorwaarden waarmee de bevoegde nationale autoriteiten instemmen.

De totale duur van de part-time opleiding mag niet korter zijn dan die van de full-time opleiding. Het

opleidingsniveau mag niet door het part-time karakter in gevaar worden gebracht.

Artikel 3

Deze richtlijn is eveneens van toepassing op de onderdanen van de Lid-Staten die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, een van de werkzaamheden (zullen) uitoefenen die worden bedoeld in artikel 1 van Richtlijn 77/452/EEG.

Artikel 4

1. De Lid-Staten treffen binnen twee jaar na kennisgeving van deze richtlijn de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van alle belangrijke bepalingen van intern recht welke zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, mede.

Artikel 5

Wanneer zich, bij de toepassing van deze richtlijn, op bepaalde terreinen ernstige moeilijkheden mochten voordoen voor een Lid-Staat, onderzoekt de Commissie deze moeilijkheden samen met die Staat en wint zij het advies in van het Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid, opgericht bij Besluit 75/365/EEG ⁽²⁾, gewijzigd bij Besluit 77/455/EEG ⁽³⁾.

In voorkomend geval legt de Commissie passende voorstellen aan de Raad voor.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 27 juni 1977.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. SILKIN

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 19.

⁽³⁾ Zie blz. 13 van dit Publikatieblad.

BIJLAGE

STUDIEPROGRAMMA VOOR DE OPLEIDING TOT
VERANTWOORDELIJK ALGEMEEN ZIEKENVERPLEGER

Het studieprogramma voor de opleiding tot het diploma, het certificaat of andere titel van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger omvat de volgende twee onderdelen:

A. Theoretisch en technisch onderwijs

a) *Verpleegkunde*

- voorlichting en beroepsethiek,
- algemene beginselen van de gezondheid en de verpleegkunde,
- beginselen van de verpleegkunde met betrekking tot:
 - algemene geneeskunde en medische specialiteiten,
 - algemene chirurgie en chirurgische specialiteiten,
 - kinderverzorging en pediatrie,
 - hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind,
 - geestelijke gezondheid en psychiatrie,
 - verzorging van bejaarden en geriatrie;

b) *Basiswetenschappen*

- anatomie en fysiologie,
- pathologie,
- bacteriologie, virologie en parasitologie,
- biofysica, biochemie en radiologie,
- voedingsleer,
- hygiëne: — profylaxe,
 - gezondheidsvoorlichting,
- farmacologie;

c) *Sociale wetenschappen*

- sociologie,
- psychologie,
- beginselen van administratie,
- beginselen van onderricht,
- wettelijke regelingen op sociaal gebied en inzake gezondheidszorg,
- juridische aspecten van het beroep.

B. Klinisch onderwijs

Alle onderdelen van de verpleegkunde met betrekking tot:

- algemene geneeskunde en medische specialiteiten,
 - algemene chirurgie en chirurgische specialiteiten,
 - kinderverzorging en pediatrie,
 - hygiëne en verzorging van moeder en pasgeboren kind,
 - geestelijke gezondheid en psychiatrie,
 - bejaardenverzorging en geriatrie,
 - verzorging thuis.
-

BESLUIT VAN DE RAAD

van 27 juni 1977

houdende instelling van een Raadgevend Comité voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde

(77/454/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad zich in zijn resolutie van 6 juni 1974 betreffende de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels heeft uitgesproken voor de instelling van Raadgevende Comité's;

Overwegende dat het, in het kader van de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, alsmede in het kader van de verpleegkundige hulp, die door elk ander personeel wordt gegeven, van belang is ervoor te zorgen dat de opleiding van vergelijkbaar hoog niveau is;

Overwegende dat het, ten einde aan de verwezenlijking van dit doel bij te dragen wenselijk is dat een Raadgevend Comité wordt ingesteld voor het verstrekken van adviezen aan de Commissie,

BESLUIT:

Artikel 1

Bij de Commissie wordt een Raadgevend Comité voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde ingesteld, hierna genoemd „het Comité”.

Artikel 2

1. Het Comité heeft tot taak er mede voor te zorgen dat de opleiding van de verschillende categorieën verpleegkundig personeel in de Gemeenschap op een vergelijkbaar hoog niveau ligt.

2. Met name maakt het Comité daartoe gebruik van de volgende middelen:

— uitwisseling van uitvoerige informatie over de opleidingsmethoden en de inhoud, het niveau en

de structuur van het theoretische en praktische onderwijs dat in de Lid-Staten wordt gegeven;

— discussie en overleg om te komen tot een gemeenschappelijke conceptie ten aanzien van het te bereiken niveau van de opleiding van verpleegkundig personeel en, eventueel, ten aanzien van de organisatie en inhoud van een dergelijke opleiding;

— het in aanmerking nemen van de manier waarop deze opleiding aan de ontwikkelingen op het terrein van de ziekenverpleging, de medische en sociale wetenschap en de onderwijsmethoden wordt aangepast.

3. Het Comité verstrekt aan de Commissie en de Lid-Staten adviezen en doet hun aanbevelingen alsmede, wanneer het zulks dienstig oordeelt, voorstellen ter zake van wijzigingen in de bepalingen inzake opleiding van de richtlijnen betreffende de werkzaamheden op het gebied van de ziekenverpleging, inzonderheid de Richtlijnen 77/452/EEG ⁽¹⁾ en 77/453/EEG ⁽²⁾.

4. Het Comité adviseert de Commissie eveneens over elke andere aangelegenheid die de Commissie hem zou kunnen voorleggen in verband met de opleiding van verpleegkundig personeel.

Artikel 3

1. Het Comité omvat drie deskundigen per Lid-Staat, te weten:

— een deskundige uit de beroepspraktijk,

— een deskundige van de instellingen voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde,

— een deskundige van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat.

2. Elk lid heeft een plaatsvervanger. Deze plaatsvervanger is bevoegd de vergaderingen van het Comité bij te wonen.

⁽¹⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde leden en plaatsvervangers worden door de Lid-Staten aangewezen. De in lid 1, eerste en tweede streepje genoemde leden en hun plaatsvervangers worden aangewezen op voordracht van de ziekenverplegers uit de beroepspraktijk en van de instellingen voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde. De aldus aangewezen leden en plaatsvervangers worden benoemd door de Raad.

Artikel 4

1. De leden van het Comité worden benoemd voor een periode van 3 jaar. Na het verstrijken van deze periode blijven de leden van het Comité in functie totdat in hun vervanging is voorzien of hun mandaat wordt verlengd.

2. Aan het mandaat van een lid kan voor het verstrijken van de periode van 3 jaar een einde komen ingevolge zijn uittreding, overlijden of vervanging door een ander lid overeenkomstig de procedure van artikel 3. De benoeming van een nieuw lid geldt voor de resterende duur van het mandaat.

Artikel 5

Het Comité kiest uit zijn midden een voorzitter en twee vice-voorzitters. Het stelt zijn reglement van orde vast. De agenda van de vergaderingen wordt te zamen met de Commissie vastgesteld door de voorzitter van het Comité.

Artikel 6

Het Comité is gemachtigd tot het oprichten van Werkgroepen en het uitnodigen en toelaten van waarnemers of deskundigen om het bij te staan met betrekking tot alle bijzondere aspecten van zijn werkzaamheden.

Artikel 7

Het secretariaat van het Comité wordt waargenomen door de Commissie.

Gedaan te Luxemburg, 27 juni 1977.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. SILKIN

BESLUIT VAN DE RAAD

van 27 juni 1977

houdende wijziging van Besluit 75/365/EEG tot instelling van een Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid

(77/455/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad bij Besluit 75/365/EEG ⁽¹⁾ een Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid heeft ingesteld, dat tot taak heeft de moeilijkheden die zich bij de tenuitvoerlegging van de richtlijnen betreffende het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten van de arts kunnen voordoen, op te sporen en te analyseren, alle nuttige inlichtingen te verzamelen over de omstandigheden waaronder medische verzorging in de Lid-Staten wordt verstrekt, alsmede adviezen uit te brengen die als leidraad kunnen dienen voor de werkzaamheden van de Commissie met het oog op eventuele wijzigingen van voornoemde richtlijnen;

Overwegende dat zich bij de toepassing van de door de Raad vastgestelde maatregelen op het gebied van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten en de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de verantwoordelijke algemene ziekenverpleger problemen kunnen voordoen die ook gemeenschappelijk dienen te worden bestudeerd;

Overwegende dat er in dit verband ook rekening dient te worden gehouden met de problemen die zich voor andere categorieën verpleegkundig personeel kunnen voordoen;

Overwegende dat het wenselijk is het bij Besluit 75/365/EEG ingestelde Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid met deze taak te belasten;

Overwegende dat het derhalve dienstig is het mandaat van dit Comité uit te breiden,

BESLUIT:

Enig artikel

Artikel 2 van het Besluit 75/365/EEG wordt als volgt gelezen:

„Artikel 2

Het Comité heeft tot taak:

- de moeilijkheden die zich bij de tenuitvoerlegging van de Richtlijnen 75/362/EEG ⁽²⁾, 75/363/EEG ⁽³⁾, 77/452/EEG ⁽⁴⁾ en 77/453/EEG ⁽⁵⁾ kunnen voordoen, op te sporen en te analyseren;
- alle nuttige inlichtingen te verzamelen over de omstandigheden waaronder algemene en gespecialiseerde medische verzorging door de artsen in de Lid-Staten wordt versterkt;
- alle nuttige inlichtingen te verzamelen over de omstandigheden waaronder de verpleegkundige hulp door verantwoordelijke algemene ziekenverplegers in de Lid-Staten wordt verstrekt;
- adviezen uit te brengen die als leidraad kunnen dienen voor de werkzaamheden van de Commissie met het oog op eventuele wijzigingen van voornoemde richtlijnen.”

Gedaan te Luxemburg, 27 juni 1977,

*Voor de Raad**De Voorzitter*

J. SILKIN

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 19.⁽²⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 1.⁽³⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 14.⁽⁴⁾ Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.⁽⁵⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.